

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 412. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357107600/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Ve Rose, ve Lillie!
 ve kruset Basilie!
 Selv Jer Kejserkroner
 han ikke skaaner,
 I sin Hostkrans han fletter Jer vild.
 Vogt dig nu, skøn Blomsterlill!

Ved Opregning af forskellige Plantenavne udspinder han den gamle Kirkesangs seks Strofer til fjorten, som man ikke kommer igennem uden Aandeløshed. Hans store Digtkres *Romancerne om Rosenkransen*, en romantisk Tillempning af Faust-Æmnet, er rettet mod Kundskabstørsten og Stoltheden af megen Viden. Faustskikkelsen er her forandret til det mestofelisk onde Princip. Ogsaa i dette Digt, som i *Loreley*, forbereder Brentano Heinrich Heines Stil. Romancerne er skrevne i firfødde Trokæer, hvis Tonefald og hele Karakter foregriber Stilen i Heines trokæiske Digtninge, især ved den skelmske Modsætning mellem lette Vers paa den ene Side, og lærde Navne, vanskeligt juridisk Stof og Brokker af middelalderlige Lønlærdomme paa den anden.

Som Prosaist havde Brentano med sin *Godwi* begyndt i *Lucindes* Stil. Bogen gaar i sin første Del ud paa, at den ægte Sædelighed bestaar i frimodig Sanselighed og Usædeligheden i en Tilbagetrængen eller Fornægten af Sanseligheden. Heltinden prædiker med bakkantisk Vildhed Vellystens gode Budskab og Had til Ægteskabet som til al Dydstvang. I anden Del spottes paa ægte romantisk Vis selve første Del og de der tegnede Skikkelser. Godwi, Helten i første Bind, træder i Baggrunden, og Digteren selv, under Navneskjulet Maria, indtager hans Plads. Vi erfarer, at Digteren, kun i den Hensigt at faa Datteren af en af Personerne i første Del til Ægte, har skaffet sig den Brevveksling, af hvilken første Del bestaar. Han haaber ved Udgivelsen af den at vinde sin Elskedes Haand. Da imidlertid første Bind mishager, rejser han med den til Godwi, Hovedpersonen, for at erfare hvad Kærlighedsæventyr denne videre har havt. Godwi læser forbauset sin egen Historie. Med Bogen i Haanden fører han Forfatteren omkring i sin Have og siger, pegende paa en Dam: «Det er den Dam, i hvilken jeg falder Side 266 i første Bind». Her er da Lidenskabens romantiske Løssluppethed forbundet med den ikke mindre romantiske Ironi og Selvfordobling.